

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Možjišovy stez-sky (2) • Editorial (3) • Prachy na krku (5) • Ekumenická bohoslužba (6)
• Báječnéj Báječnéj bál a kdo zvítězí v únoru tentokrát? (6) • Zápis ze schůze
staršovstva dne 15. 1. 2015 • Prohlášení iniciativy Společný hlas, fórum židů, křesťanů
a muslimů (10) • Prohlášení o vztahu křesťanů k muslimům (11) • U sochy bakaláře
teologie a mistra svobodných umění Jana Husa (13) • Selhal multikulturalismus? (14) •
Recept: Biskupský chlebiček (16)

Husův
rok 2015

● Rok 2015 je rokem 600. výročí mučednické smrti mistra Jana Husa na kostnickém koncilu. ●

Únor 2015

Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří,
předně pro Žida, ale také pro Řeka. **Řimanům 1,16**

Mojžíšovy stez-sky

1. čtení: Ex 3, 1-14

Text: Matouš 6,9

...Není to ono, Pane Bože, u tchána je celkem dobře. Jitro má sice své mouchy, ale vlastně to docela jde. Děti, ty mě zlobí, známky ve škole nemají nic moc. Nemůžu jim ale upřít snahu. Já jsem v jejich letech, na faraonově dvoře předčil kde koho. Pěkně jsem si ten život zkazil. Chtěl jsem udělat něco dobrého, zastat se bratra v nouzi, měl jsem to ve vlastních rukách, a jak to dopadlo. Kam jsem se to dostal. *Je tohle opravdu můj místo?* Brečel bych.

Čtyřicítka je za mnou. Dech se mi povážlivě zkrátil. Když dobíhám ovce, cítím každý krok. Léta mě doběhly a nic za mnou. Budoucnost je stejně nejistá, jako je minulost nezměnitelná. Egypt válčí, Ramses, si dělá, co chce (to ostatně dělal vždycky). Kdybych tak já byl na jeho místě, jéééééééé, to by byla jiná. On jen ztročuje, zhoršuje geopolitickou situaci, Midján kouskuje, jak se mu líbí, a nikdo se mu nepostaví. Tfu.

Mám aspoň ty ovce, ale co to, ta vlna, ta krásná vlna je celá zplstnatělá, tu neprodám, konkurence je veliká. Jde to všechno tak nějak z kopce. *Nespravedlnost! Samá nespravedlnost. Pane Bože, kde jsi, pomoz...!*

Nechme na chvíli Mojžíše toulat tam někde *za stepí pod horou Choréb*.

Vraťme se k Modlitbě Páně: *Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět se jméno tvé*.

Je to zvláštní: *Jméno aby se posvětilo?* Pro židovské ucho to zvláštní není. Zná to z modlitby Kadiš a tam je tohle na prvním místě, protože to na něco moc důležitého upozorňuje.

Totíž, že dříve než já, je tu Ty. Ale ne ty, Pane Bože, udělej, pomoz, ale v mém životě si pro tebe, Pane, udělám místo.

Ještě tedy než poprosíme o chléb vezdejší, o posilu na těle i na duchu, než přistoupíme k prosbě o odpuštění (vždyť co jsem všechno promarnil, kolik jsem dlužen!). Měl bych „očistně“ říct: *posvět se jméno tvé... A proč takhle?*

Možná právě proto, abych se zarazil a uvědomil si, jak jsem plný těch svých věcí, jak se v nich motám – i těch svých, které jsou reakcí na problémy, na které nestačím a které ve mně vyvolávají hněv.

To proto, abych se zarazil a vzhlédl – na prvním místě ať jsou Boží věci! Posvět se jméno tvé! Abych se trochu srovnal, získal nadhled, neutopil se sám v sobě, nezabředl. Volám k Bohu ze své úzkosti – ale ke komu se vlastně obracím a co od něj mohu čekat?

Svaté Boží jméno. Mojžíš pásl ovce svého tchána. Nebyl nejmladší, měl ženu a děti. Měl práci a domov. A i přesto si mohl zoufat, zoufat tak moc, že by ten svůj život ztratil. Ztratil, kdyby se s něčím nepotkal. Kdyby to OPRAVDOVĚ přehlédl.

Najednou keř – keř hořící. Pojď sem, pojď blíž – ale tady se zastav a pokorně zuj! Sváté místo? Setkání se svatým Hospodinem. Mojžíši, ty vyvedeš můj lid z Egypta!

Kdo jsi ty, který ke mně promlouváš? Který mne takto autoritativně a direktivně voláš? Jaké je tvé jméno? A já, kdo jsem já? Co my dva máme spolu?

Svatost Hospodinova nejen že plane jako oheň, ona dokonce zapaluje a přesto nepožirá. Přitahuje i varuje před přílišnou domýšlivostí, vehementně vstupuje do života.

Vyžaduje úctu i poslušnost a zapaluje k životu. Boží svatost je Hospodinova svoboda a svrchovanost a ta se zavrtává do člověka.

Tohle dění samo o sobě vzbuzuje otázky (jak si to, Bože, představuješ?), *proč já, tenhle úkol není pro mě. Já mám problémů dost. Jenže bez tohoto setkání by nebylo exodu – nebylo by vyvedení, vyjití, vysvobození.*

Nebylo by zjeveno Boží jméno. Vůbec bychom o něm nevěděli – o tom jaký je Bůh. Protože náš Bůh, v něhož věříme, je Bohem exodu. **Ta událost je jeho jméno.**

Posvěť se jméno tvé. Pane Bože, ať je Bůh Bohem! Prosíme, ať je svatý – jiný než „náš“ – protože ty naše věci vždycky dokážeme zatížit svými zájmy, svými úzkostmi. Bože, buď Bohem – nezkorumpovaným, nevyhořelým, buď pevným bodem ve vesmíru!

Po tom důvěrném „Otče“, kterým modlitba Páně začíná, musím přece padnout na kolena s bázní a třesením – já nesvatý před Svatým. Posvěť se jméno tvé...

Snad si tím srovnáváme věci podle důležitosti. Ujasňujeme si náš vzájemný vztah, dříve než přejdeme ke konkrétním problémům. Možná, že je to podobné hádce manželské nebo hádce mezi přáteli – krizi. Nejprve bychom si měli uvědomit a ještě lépe vyslovit, že i přes ty dohady se máme rádi, že i když to skřípe, chceme být spolu a přijímáme se navzájem, taková jací jsme.

Ježíš říká: *„Váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.“* Otec ví, co potřebujete – ale není mu jedno, co říkáme a zda se modlíme. Ví, že potřebujeme jeho svatost, jeho pravdu. Když se modlíme: *Posvěť se jméno tvé...* sami si uvědomujeme, co především potřebujeme, a Bůh ví, že nám na tom záleží. Modlitba je pak komunikací, která posiluje vzájemný vztah. A aby vztah byl vztahem, důvěrným, pevným a spolehlivým, musí do něj obě strany vstupovat svobodně a pravdivě. *Posvěť se jméno tvé! Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen*

(z kázání 1. 2. 2015, některé myšlenky převzaty od Pavla Pokorného)

Editorial

Milí čtenáři, jsem rád, že dostáváte další číslo sborového dopisu Katakomy. V těchto únorových si můžete přečíst část kázání z pásma kázání o *Modlitbě Páně*. Celé si budete moci přečíst na webových stránkách. Naše webové stránky prochází kompletní rekonstrukcí. Doufáme, že v brzké době už budou v provozu. Kdybyste se chtěli zapojit do přípravy, například grafickými nápady, webovými aplikacemi, informačními texty, budete přivzváni k tomuto virtuálnímu dílu.

Z provozních záležitostí vám chci sdělit ještě jednu velmi novou novinku. Staršovstvu se podařilo sehnat a zakoupit velmi levně funkční schodolez. Není

VRŠOVICKÝ SBOR
Ceskokatolická církev evangelická

Aktuality
Program
Sborový dopis
Fotogalerie
O nás
Kontakt

Doprováíme v životních odáštích

NEJBLÍŽŠÍ AKCE

- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2025
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2023
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2025
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2023
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2025
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2023
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2025
- Bibulobůžky v dělní neděle 15. 8. 2023

nový, je z roku 2011, jeho cena je ale více než příznivá, stál 19 tisíc. Byl již vyzkoušen a převezen do sborových prostor. Podle potřeb budeme zaškolovat další scho-
dolezovodiče. Zatím ho umějí ovládat Matěj Opočenský a Ondřej Rada. Prosím
kontaktujte jednoho z nich v případě potřeby. Na únorovém staršovstvu budeme
ještě mluvit o případném vypsání archové sbírky a pravidlech provozu, aby mohl být
schodolez třeba i zapůjčen podle potřeb k vám domů. Dozvíte se v ohláškách, či
v dalších Katakombách.

Co najdete v čísle dál?

Jak jsme avizovali minule, hned zkraje čísla najdete článek nové rubriky: **Co říkáte na nový způsob financování církve**. Je od Jana Škroba (nově zvolený náhradník staršovstva). Jistě vzbudí mnoho podnětů. Budeme rádi, když nám je napíšete, rádi reakci (váš pohled) otiskneme v příštím čísle. Chceme i tímto způsobem pokračovat v diskusi, kterou jsme zahájili zhruba před rokem s Petrem Klápštěm. Děkuji Honzovi, že se tohoto nelehkého „výkopu“ chopil.

Dále pak najdete obsáhlý zápis z lednového staršovstva. Myslím, že tam naleznete mnoho zajímavého. Například nápad, který se staršovstvu zalíbil – **Večerní nešpory**. Pravidelně – ve večerních hodinách, vždy v neděli, kdy jsou dětské bohoslužby – pořádat bohoslužby pro vlastní ztišení a obnovu víry. Bohoslužby by byly i s hudebním doprovodem a spíše než důraz na kázání (slovo farářovo) by to byly modlitby a tematicky vybrané biblické texty. Do bohoslužeb by se mohlo zapojit více lidí (modlitbou, čtením, krátkým porozuměním textů). Přesná koncepce ještě není úplně hotová, to co již ale známé je, je datum – **8. 3. v 18.00**. Těším se na vás.

Velmi se daří pražskému SOMu připravovat **mládežnické akce**. A o nich si můžete přečíst v článku Daniela Orta. Také krátká zpráva z ekumenické bohoslužby zajistě potěší. Další bude v květnu po Noci kostelů, kterou již také chystáme.

Druhá část dopisu navazuje na události v Paříži ze 7. 1. 2015. Petr Nesvadba se provokativně ptá, zdali se **nevyčerpá koncept multikulturalismu**. Myslím, že ve svém příspěvku jde na kořen (radix) situace a zodpovědně jej ohledává. Kdyby někdo chtěl na jeho článek reagovat, prostor dostane. Příkládáme také **prohlášení širokého náboženského fóra**, které vyzývá ke společnému pokojnému soužití. A velmi poctivou reflexi, která je napsána společně *Kateřinou Děkanovskou, Sandrou Silnou, Danielem Fajfrem, Pavlem Keřkovským a Mikulášem Vymětalem* o soužití s muslimy. Text obsahuje výzvy, které bychom i my měli promýšlet. Jako plod těchto snah se uskutečnila bohoslužba na Staroměstském náměstí, kde se o toto pokojné soužití přimlouvala velmi pestrá společnost. **Zprávu o ní předkládá dr. Pavel Keřkovský** (učitel etiky na ETF UK).

**Přejeme vám inspirativní čtení. Neváhejte reagovat.
Za redakci Matěj Opočenský**

Prachy na krku

Když se mluvilo o tom, zda peníze od státu vůbec přijímat, zaznívaly na obou stranách argumenty velmi různé. K těm sštěžejním „pro“ nicméně patřilo, že peníze vlastně nechceme pro sebe – potřebujeme je na rozvoj diakonické činnosti, bytí pro druhé, pomoci potřebným. Dnes už nemá smysl vracet se k rozhodnutí církve peníze přijmout. Bez ohledu na to, co si o nich myslíme, teď ty peníze prostě dostaneme. Otázka je, co s nimi.

K rozřešení této důležité otázky měl přispět dotazník rozeslaný v loňském roce do sborů. Výsledky byly předloženy synodu a ukázalo se, že většina sborů (37,8%) preferuje model D, který by polovinu peněz poslal na diakonické a rozvojové projekty, druhou polovinu pak na provoz církve. Synod na radu ekonomů rozhodl jinak a místo všech modelů, které byly sborům nabídnuty, vybral úplně nový model F, který „zprůměroval“ výsledky tak, že na diakonické projekty půjde místo poloviny 15 – 25% peněz. To je samo o sobě trochu zvláštní. Ještě zvláštnější ovšem je, že do sčítání hlasů nebyly zahrnuty sbory, které se vyslovily pro vyčlenění většího než malého množství peněz na diakonické projekty a zároveň nejsou finančně soběstačné. Pokud je možnost podílet se na demokratickém rozhodování o budoucnosti církve podmíněna finanční situací, máme problém.

Problémů máme každopádně víc. Nejvíce mi teď leží na srdci, kam až se nám ty peníze dostaly: jak moc o nich mluvíme, jak moc na ně myslíme, jak moc se kvůli nim hádáme, jak moc jsme i ve společnosti – „ve světě“ – vidět právě skrze ně. Staly se nám přítěží, kamenem na krku. Někdy se říká, že chudý člověk je spokojenější než bohatý. Bohatý se pořád strachuje, aby o své bohatství

nepřišel, aby svoje jmění správně investoval, aby nezbankrotoval, aby všechno dobře zúročil. Může se stát, že takový člověk pak nemá dost síly doopravdy žít. Může to znít jako prázdné klišé. Tváří v tvář tomu, co teď jako církev prožíváme, se mi ten obraz vystresovaného bohatého člověka nějak vrací.

Nebylo by nakonec lepší ty peníze nemít a v myšlenkách, činech i modlitbách se věnovat důležitější věci?

Jako křesťané někdy rádi říkáme, že nabízíme jiné hodnoty než jaké vyznává svět kolem nás. Taková formulace se mi úplně nelíbí, připadá mi zavádějící. Je ale jasné, že církev musí mít co nabídnout. To je radostná zvěst, Kristus, láska. Jiné hodnoty? Ano. Problém společnosti, ve které žijeme, je role, kterou v ní hrají peníze a majetek. Často ten, kdo peníze má, rozhoduje a chudými lidmi se pohrdá. Pokud církev moralisticky odmítá konzumní způsob života a zároveň se sama v praxi řídí oblíbeným heslem, že „peníze jsou až na prvním místě“, máme problém velký. Rozhodnutí synodu a způsob, jak se k němu došlo, tomu naneštěstí velmi nasvědčuje.

Jan Škrob

Ekumenická bohoslužba

25. ledna v 18 hodin se sešli příslušníci katolíků, husitů a evangelíků z Vršovic ke společné bohoslužbě. Tentokrát se konala v kostele Československé církve husitské na Moskevské ulici. Sešlo se nás hodně, kolem 50 účastníků.

My, kteří jsme měli bohoslužby u husitů v mezidobí – odstěhování se z prostor v Černo-
mořské a čekání na rekonstrukci suterénu v Tulské – si pamatujeme, že kostel působil
studeně, tmavě a prázdně. Litujte, kteří jste nepřišli, protože prostor kostela je dnes zce-
la jiný: přátelský, teplý a světlý. A to mluvím jen o kostele. Lid Páně, který se tam sešel,
byl v nádherné jednotě. Ne takové, kdy si všichni myslí všechno stejně, ale v jednotě, kte-
rá ví, že patříme k sobě a můžeme jedněmi ústy Boha chválit a volat k němu. V jednotě,
která přijímá druhého, i když mu třeba nerozumí. Vždyť nyní poznáváme jen částečně.
Naše víra a naděje se může v něčem lišit, ale i když zůstává „víra, naděje a láska, nejvtě-
ší z té trojice je láska“.

Vztahy mezi evangelíky a katolíky mají svoji historii v tom, že se někteří katolíci obje-
vovali na evangelických bohoslužbách a proto je dobře známe. K husitům nás váže vděč-
nost, že nám poskytli útulek po ukončení nájemní smlouvy v našich dřívějších prosto-
rách. Můžeme se těšit, že se s nimi seznámíme osobně.

Nesmím zapomenout na ty, kteří celou bohoslužbu připravili a vedli, na naše duchov-
ní pastýře: otce Stanislava Goru, Davida Frýdla, Helenu Zezulkovou a Matěje Opočen-
ského. Patří jim dík. Z jejich přátelských vztahů mám velkou radost. Poděkování patří
i těm, kteří připravili a podávali pohoštění v krásném prostředí předsálí divadla Mana.

Věra Adamcová

Báječnej Báječnej bál a kdo zvítězí v únoru tentokrát?

*Měsíc se sešel s měsícem a mám tu pro Vás další zprávy z dění v pražské mládeži. Ohlíže-
jící se část je tentokrát vyplněna Báječným bálem 2015, který je již minulostí. Jaký byl?*

Letos večerem 16. ledna provázela moderátorská dvojice z mládeže z Vršovic, Jan Škrob
a Anička Trojanová. Šlo jim to pěkně. Pochvalovali si je všichni, kdo přišli. A to byl letos
účastníků široký vzorek. Na Báječný bál dorazily starší i mladší generace, pražští i ne-
pražští (přijeli se za námi podívat lidé až z Moravy!), velcí i malí... Podařilo se nám tak
naplnit jeden z našich cílů, aby si Báječný bál mohli užít všichni.

Druhým a předpokládaným cílem je příležitost zatančit si. Hrál nám Taneční orchestr
Miroslava Novotného, kterému to opravdu šlapalo. A tančilo se, že to leckteré překvapilo!
Ukázalo se tak, že náš tah „méně stolů – více parketu“ byl opodstatněný a sál se mo-
hl naplno využít.

Třetím a neméně důležitým cílem večera je benefice. Každý rok putuje výdělek ze sbír-
ky na určený projekt Diakonie ČCE. Letos jsme ale udělali změnu. Ne v účelu sbírky, ale

způsobu vybírání. Minulé roky to bylo se sbírkou a tombolou tak, že běžný lístek na ples byl i lístkem do tomboly a sbírka se pak konala úplně samostatně. Tentokrát jsme sbírku nahradili nakupováním lístků do tomboly. Byli jsme zvědaví, jak tenhle pokus vybrat na Diakonii o něco víc peněz vyjde! A podařilo se. Na projekt Diakonie ČCE „Ne násilí“ – azylový dům pro komerčně zneužívané a oběti obchodu s lidmi jsme společnými silami vybrali neskutečných 10 398 Kč, což vůbec nikdo nečekal. Tyto peníze teď budou použity na pokrytí léčení zdravotních komplikací klientů azylového domu.

Večer i jinak přinášel samou radost. Po dlouhých letech se také organizátoři statečně ujali jednoho z předtančení.

Výsledek všem přítomným dokázal, že tančit se nemusí bát opravdu nikdo a od té doby byl parket ještě plnější. Tento odvážný, ale technicky nedokonalý výkon ideálně doplnilo první předtančení, na nějž byla opravdová radost se dívat.

Po půlnoci jsme dodrželi milou tradici a sborově jsme si zazpívali píseň, kterou najdete ve zpěvníku Svítá pod číslem 14. Ano, je to Bájecnej bál. A těším se, až si ho příští rok z plna hrdla odtančíme a zazpíváme zas!

V měsíci únoru připravil SOM (schválně, pamatujete si už, co tato zkratka znamená? Odpověď je v minulém čísle.) zase jednu akci. V sobotu 14. února je krom Valentýna i tradiční turnaj v karetní hře UNO „Vítězný ÚNOr“. Ten se bude konat od 15:00 ve sboru ČCE na Jižním Městě. Startovné je 20 Kč. Po skončení „UNOčásti“ je možné pokračovat v hraní dalších rozličných společenských deskových her.

Veškeré aktuality můžete sledovat na webu pražské mládeže prazska-mladez.evangelnet.cz nebo na našem Facebooku na stránce Mládež pražského seniorátu ČCE.

Daniel Ort

Zápis ze schůze staršovstva dne 15. 1. 2015

USNESENÍ Z MINULÉ SCHŮZE A JEJICH PLNĚNÍ

- Vzduchotechnika. Osloven nový člověk – Petr Smetana vršovický kovář. Situaci viděl a chce se do toho pustit. První krok k realizaci příští týden, nebo podle situace.
- Zdravotní kurz: kontaktována Blanka Zelenková – v sobotu 17. 1. proběhl kurz. Financování – br. Štěpán a participace sboru.
- Sborová dovolená: Bílý potok (bývalý rekreační objekt ROH) nakonec velmi nevyhovuje – vnitřní stav budovy. Hledá se dál jiný objekt. Variantou je opět Pernink. Další nalezená možnost – chata v Rezku (Krkonoše) – vypadá velmi zajímavě. Jedná Lenka Vokatá a další.
- Matěj Opočenský přijal na konventu částečnou práci pro seniorátní mládež. Náplň práce: pomoc s přípravou mládežnických akcí, jednou měsíčně být na bohoslužbách u Martina

ve Zdi, být nápomocný SOMu a novému faráři pro mládež (Jakub Malý). Celkově v rozsahu ¼ úvazku – odpovídající finanční ohodnocení.

ZPRÁVA Z TECHNICKÉHO PROVOZU

- Adventisté: S největší pravděpodobností se začnou scházet až začátkem února. Ještě upřesní.
- SPEKTRUM: V lednu se již začali scházet (2×, vždy v pondělí)
- Byl poslán dar Diakonii SZP.
- Proběhla inventura (Matěj Opočenský a Věra Adamcová) – vše sedí.

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- **Vánoční hra** i předchozí generálka proběhla úspěšně. Opět velmi hojná účast – cca 110 lidí. Společný oběd a celková příprava na neděli velmi povedená a nedělní bohoslužby s hrou hodnotím velmi pozitivně. Návrh – neměli bychom příští rok začít s návikem vánoční hry alespoň o týden dřív? Nebo o dva? Nicméně všechno dopadlo dobře.
- **Bohoslužebné setkání 24. 12.** na Vinohradech proběhlo v poklidu. Za Vršovice cca 15 lidí. *Jak strávíme štědro-odpolední bohoslužbu příště? Jsem pro bohoslužbu v našich prostorech, byť s malou účastí. (Zelený čtvrtek také začínal v malém počtu a nakonec získal své účastníky.) V plénu podpora tomuto návrhu.*
- **25. 12.** účast – podobně jako poslední roky (kolem 30). Vykonána sbírka na bohoslovce.
- **Taize:** akce, která mi opět potvrdila, že když jsem z něčeho nespůj (MO), nebo se něčeho bojím, nebo od ní nečekám vlastně nic moc dobrého, **tak umí neuvěřitelně překvapit!** Opravdu. Ač jsem si to prošel i s nepřijemným nachlazením, tak to bylo nesmírně obohacující. Duchovně i lidsky. Ve sboru spalo skoro 30 lidí. V podmínkách ne příliš vyhovujících. Přesto vytvořili krásné prostředí. Společné snídane a večery byly moc pěkné. Trochu organizačně nezvládnuté byly následné skupinky, ale tam jsme nebyli na vině my, ale spíš organizátoři. Skvělá spolupráce s pečícími jednotkami, které napekly na snídani. „Moraváci“, kteří ve sboru spali, všechno připravili a pomohli s technickým zázemím. Navíc kolektiv stmelili. Celkově bylo ve sboru dvanáct lidí z Moravy, tři z Polska a po šesti z Německa a Itálie.
- **Novoroční bohoslužby:** pojaty formou Taize. Společný zpěv a spíše zklidňující charakter bohoslužby s VP. Proběhla i za přítomnosti katolíků, kteří se nezdráhali připojit a i v rodných jazycích přednesli biblická čtení. Myslím, že to byl zdařilý pokus o provázání evangelické bohoslužby a Taize setkání. Velký dík patří Michaelu Otrísalovi za bezvadné připomínky a hlavně pak za tlumočení a celkovou pomoc. Daniele Fojtů, Jakubu Němcovi a br. Bednářovi za krásný doprovod. (Poté společné povídání u kávy a zákusků. Celkově nás bylo skoro 40.)
- **Svěcení/žehnání kaple ve vršovickém záměčku 7. 1. :** proběhlo. Zanechán kontakt u hlavní sestry. Ekumenicky velmi zdařilé, vedl biskup Václav Malý, účastnili se zástupci radnice. Budou tam probíhat bohoslužby. Jednou měsíčně je povede Matěj Opočenský,
- **Polévka pro bezdomovce 7. 1.:** Vše se zdárně uskutečnilo. Další rozdávání až 11. 3.
- **Nedělní škola:** rozběhla se s novým rokem. Pokračujeme v probírání církevního roku. První setkání jako rekapitulace Vánoc a druhé jako bohoslužby s dětmi.
- **Bohoslužby s dětmi:** proběhly i s pátečním nacvičováním. Zvláštní poděkování rodičům. Matěj Opočenský se nemohl účastnit, jen připravil téma a rodiče s dětmi ho perfektně zpracovali.

- **Setkání seniorů:** Seniori píší wikipedii. Prolnutí mládeže a seniorů. Přenášel mládežník. Zaujalo.
- **Křesťanská služba:** Ač v plánu, tak nevykonány dvě návštěvy s VP u Jechů a u Radů. Pokusím se ještě napravit. Celkově cítím, že mám málo času na návštěvy. Snažím se s tím bojovat.
- **Předsvatební příprava:** jedna se rozběhla (církvní), ke druhé a třetí se schyluje.
- **Křest:** Matěj Opočenský je požádán o křest – na Moravě, v plenéru
- **Téma bohoslužeb:** Modlitba Páně (až do Velikonoc)
- Poslední dvoje bohoslužby byly s mimořádně bohatým hudebním doprovodem.

DOČASNÉ AKTIVITY MATĚJE OPOČENSKÉHO MIMO SBOR

- Tři přednášky s názvem *Duchovní rozhovory o smyslu života* v rámci projektu Senzační seniori v Teplicích. Proběhlo říjen – prosinec. Téma, opřené částečně biblicky, částečně o nějakého autora (např. Frankel) Asi 60 posluchačů. Pokus o nabytí „sebevědomí“, abych něco podobného mohl nabídnout i ve Vršovcích.
- Mezináboženský dialog: Přijal jsem pozvání Filozofické fakulty (přes Josefa Šlerku) k mezináboženskému setkání. Účast potvrdili muslimové (Vladimír Sánka), židé, budhisté, za křesťany Martin Holík (ŘKC) a Matěj Opočenský (ČCE), ateisté i humanisté, také novopohané. Akce chce povzbudit k pokojnému soužití nejrůznějších skupin v české společnosti. Koná se 14. 1. 2015 v 18.00. Moderuje Mikuláš Vymětal. Akce byla odvozena od zásahu v mešitě. Četl se text Václava Havla *Moc bezmocných*. Účastnili se hlavně studenti.

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Výše saláru za loňský byla 301 410 Kč.

WEB

Tomáš Vokatý přinesl návrh a představil ho. Chceme v úvodu několik fotek, které budeme podle období ručně měnit, nebo je necháme měnit „dynamicky“ stroj? Návrh, co pod fotkou: měnilo by se několik témat uvedených otázkou, ke kterým by na kliknutí přináležel článek – pro návštěvníky zvenku. Pod tím nějaké články pro členy sboru – program, upozornění na nové Katakomby... Proběhla ohnivá diskuse, jestli pověsit fotku staršovstva s nějakými pár větami k tomu – několik členů staršovstva velmi proti. Probíralo se, co všechno na web umístit, jestli budou diskuse (diskutující jsou proti). Jakou chceme strukturu webu? Bude možné si potom plnit web sami? Pokud si stanovíme ambiciózní témata (která přinesl Tomáš Vokatý ve svém návrhu), musí je někdo zpracovat dřív, než web spustíme. U umístěných souborů (např. kázání v mp3) bude dobré, když bude možné je jak stáhnout, tak hned spustit.

Dohodli jsme se, že si necháme 14 dní na opoznámkování návrhu.

PRAKTIKÁBLY

Vojta Rada, Jiří Cuc a Matěj Opočenský kontaktovali několik truhlářů za účelem zhotovení praktikáblů (podia pro různé divadelní či jiné aktivity ve sboru). Uvidíme, jaké cenové návrhy na zhotovení dostaneme. Platíme-li dvakrát za rok za převoz půjčených praktikáblů, tak se to brzy vyplatí. Otázka je: kam je uložíme? Návrhy: zavěsit pod strop u nouzového východu, složit ve sklepe sborového domu (není vhodné) nebo složit pod schody poté, co se tam trochu uklidí.

OTÁZKA STĚHOVÁNÍ MO DO FARNÍHO BYTU

Výhledově. Otázka, jaké jsou náklady na bydlení. Otázka po termínu k nastěhování: leden 2016 nebo září 2016. Tomáš Vokatý: z důvodu pronajímacího cyklu by bylo lepší v září 2016 s tím, že o prázdninách by musela proběhnout rekonstrukce.

RŮZNÉ

- Poslední platba od adventistů bude použita na sociální fond a nikoli na schodolez (hlavovali jsme omylem 2× pro využití stejných peněz).
- Je třeba stanovit termíny výročního sborového shromáždění a biblického soustředění: výroční sborové shromáždění: 22. 3. 2015, biblické soustředění: 18. 4. 2015
- Setkání dětí různého věku vychází do jarních prázdnin Prahy 10, ale bylo dohodnuto, že to tak necháme.
- Co další výstavy ve sboru (únor)? M. Opočenský navrhl výstavu fotografií Mirky Humlové.

KATAKOMBY

- Rubrika: Jak se díváte na „samofinancování“? Bylo by hezké, kdyby vycházela pravidelně. Začne Jan Škrob.

NOC KOSTELŮ

- Už se blíží (29. 5.), příště by bylo třeba si ujasnit program, protože ho organizátoři po nás budou chtít. Nějaká nahození nápadů – Motýlí společnost, Kryštof Míka, Vobezdud.
- Máte něco na faráře? „volná aréna“ – prostor pro otázky a odpovědi: Kladné vyjádření k návrhu na večerní nešpory v neděli, kdy jsou dětské bohoslužby – Míša Otterová i další podpořili. Matěj Opočenský: první nešpory by mohly být v březnu.

SBÍRKY

- Provedené – 14. 12. seniorátní sbírka a 25. 12. sbírka na bohoslovce a vikariát

Zapsal Tomáš Hrubý

Prohlášení iniciativy Společný hlas, fórum židů, křesťanů a muslimů

Jako všichni Evropané jsme i my znepokojeni zločiny, k nimž došlo 7. a 9. ledna 2015 v Paříži. Vítáme skutečnost, že mnozí muslimové se od těchto kriminálních činů, páchaných ve jménu islámu, jednoznačně distancují. Vzhledem k řadě dalších tragických událostí poslední doby na území Sýrie, Iráku, Pákistánu, Afghánistánu či Nigérie zároveň rozumíme rostoucím obavám mnoha obyvatel Evropy z islámu.

Uvědomujeme si, že hlavním cílem teroristických činů je rozdělit společnost a vyprovokovat jednotlivé skupiny ke vzájemnému nepřátelství a strachu. Jedná se o zřejmou snahu polarizovat evropské společnosti a postavit muslimy proti židům, křesťanům i sekulárním občanům. Vyzýváme všechny, kdo se podílejí na utváření veřejného mínění, aby nakládali s informacemi odpovědně a vyhýbali se zjednodušujícím soudům, vedoucím k polarizaci společnosti. K ní přispívá i takové uplatňování svobody projevu, které pohrdá hodnotami druhých lidí. Takovou polarizaci si bezpochyby přejí právě extremisté na všech stranách.

Jako Společný hlas židů, křesťanů a muslimů tuto polarizaci odmítáme. Nepřijímáme princip kolektivní viny, podle něž by za zločiny jednotlivců nesly odpovědnost celé komunity jejich souvěrců. Zdůrazňujeme nutnost kategoricky odsoudit kriminální činy a zároveň podporovat jednání, směřující k pokojnému soužití.

V Praze, 29. ledna 2015

Zuzana Amrani, muslimská obec v Praze

rabín dr. Shumi Berkowitz, židovská obec Masorti

dr. Prokop Brož, děkan Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy

patriarcha Církve československé husitské dr. Tomáš Butta

prof. Tomáš Halík, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy

doc. Pavel Hošek, Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy

rabín dr. Daniel Mayer, Haifa, Izrael

Emir Omić, bývalý imám pražské muslimské komunity

synodní senior Českobratrské církve evangelické Mgr. Joel Ruml

dr. Vladimír Sáňka, muslimská obec v Praze

dr. Miloslav kardinál Vlk

doc. Zdeněk Vojtíšek, Husitská teologická fakulta Univerzity Karlovy

Sylvie Wittmannová, členka Rady Federace židovských obcí

Mgr. Salih Yilmaz, generální sekretář o. s. Mozaiky

Prohlášení o vztahu křesťanů k muslimům

V Evropě se v posledních několika desetiletích výrazně zvýšil podíl muslimů. Již od raného středověku muslimové žijí mezi námi a nejsou cizorodým prvkem, protože se podíleli na vytváření kulturního života Evropy podporou univerzitní vzdělanosti, literární i vypravěčské tvorby, matematiky a ostatních věd. Přítomnost islámu a muslimů se stala i v České republice blízkým a bezprostředním jevem. Uvědomujeme si, že existuje více modelů vztahů mezi křesťany a muslimy. Ve východní Evropě a na Balkánu

žijí křesťané a muslimové společně již několik staletí, v západní Evropě výrazně přibýlo muslimů v posledních několika desetiletích. V zásadě však spolu křesťané a muslimové v západní i východní Evropě vycházejí převážně dobře. Z obou stran proti společnému soužití vystupují extremisté, kteří jsou ovšem v menšině, přestože média zprávám o činech extremistů i u nás poskytují nepoměrně více prostoru. Chceme proto vyjádřit svůj názor na islám a na vztahy křesťanů a muslimů.

Vyznáváme

Jako křesťané vyznáváme víru v jediného Boha, zjeveného v Ježíši Kristu. Víra v něj proto nemůže vést k nenávisti nebo nesnášlivosti vůči jinověrcům. To, že s židy a muslimy sdílíme řadu společných témat mono-teistického náboženství, neznamená oslabení naší víry v Krista. Přiznáváme se k mnohaletým mírovým iniciativám, které iniciovalo Prohlášení parlamentu světových náboženství (1993), proto usilujeme o smír mezi náboženstvími. V duchu Všeobecné deklarace lidských práv (1948) i my se považujeme za členy jedné rodiny lidstva, v níž požívají lidskou důstojnost lidé věřící i nevěřící. Přiznáváme se k lidským právům i povinnostem, a důstojnosti každého člověka, jak to vyjádřila encyklika svatořečeného papeže Jana XXIII. *Pacem in terris* (1963) a kolektiv autorů v evangelických Zásadách Českobratrské církve evangelické (1968).

Odmítáme

- Násilí ve věcech víry.
- Neoprávněné zevšeobecňování, které vede k projevům nepřátelství vůči muslimům v České republice, ačkoliv místní muslimská komunita se od islámského extremismu opakovaně distancovala. Znepokojuje nás šíření jednostranného negativního obrazu islámu v médiích, nevhodné výroky politiků o islámu a populistické využívání protimuslimských nálad v předvolebních kampaních.
- Jakékoliv strategie boje proti islámu jako světovému náboženství, jak je veden například iniciativou White Media a Islám v ČR nechceme.

Vyzýváme

- Muslimy a islámská společenství v České republice, aby vystupovali proti jakému-

koliv zneužívání svého náboženství k šíření nepokojů a násilí.

- Muslimy k dialogu s křesťany na různých úrovních.
- Křesťany k tomu, aby příkázání lásky k bližnímu vztahovali i na muslimy otevřeně a pravdivě.
- K spravedlivému a vyváženému hodnocení každého člověka a k překonávání předsudků. Vážíme si všech, kteří k rozumnému dialogu, k pokojnému soužití jednotlivých skupin, a ke zklidnění ve společnosti již přispívají.
- Média a novináře, aby se ve snaze o zvýšení sledovanosti nepodíleli na šíření nenávisti ve společnosti.

Doporučujeme

- Církvím a jednotlivým církevním společenstvím naplňovat bod 11 z Charty ekumeniky (2007), v němž se praví: „Již po staletí žijí v Evropě muslimové. V některých evropských zemích tvoří silnou menšinu. Odsud vycházely a vycházejí mnohé dobré kontakty a sousedské vztahy mezi muslimy a křesťany, také však hromadné výhrady a předsudky na obou stranách. Zakládají se na bolestných zkušenostech v historii i nedávné minulosti. Chceme zintenzivnit na všech úrovních setkání křesťanů a muslimů, jakož i dialog mezi křesťanstvím a islámem. Zvláště doporučujeme vzájemné rozhovory o víře v jediného Boha a objasnění chápání lidských práv. Zavazujeme se, že budeme k muslimům přistupovat s úctou a že se budeme spolu s muslimy podílet na společných záležitostech.“
- Pořádat setkání křesťanů a muslimů, jakož i dialog mezi křesťanstvím a islámem. Zvláště doporučujeme vzájemné rozhovory o víře v jediného Boha a objasnění chápání lidských práv.

- Jako základ pro rozhovor používat iniciativu Společný hlas, v němž představitelé tří náboženství prohlásili: „Iniciativa Společný hlas, fórum židů, křesťanů a muslimů v České republice, jednoznačně odsuzuje jakékoliv zneužívání náboženství k šíření a ospravedlňování nenávisti a násilí.“
- Studium odborné i populárně naučné literatury s možností kontaktovat katedry religionistiky teologických fakult a přísluš-

né katedry na filosofických a pedagogických fakultách. Prosíme o to zejména senátory, zákonodárce, učitele, žurnalisty a redaktory všech médií, aby došlo ke skutečnému smíru v naší společnosti.

**Praha 31. 1. 2015 – Poselství účastníkům ekumenické bohoslužby
Ve spolupráci s Kateřinou Děkanovskou, Sandrou Silnou, Danielem Fajfrem
a Pavlem Keřkovským vypracoval Mikuláš Vymětal**

U sochy bakaláře teologie a mistra svobodných umění Jana Husa

Na Staroměstském náměstí u sochy bakaláře teologie a mistra svobodných umění Jana Husa se v sobotu 31. ledna 2015 konala ekumenická bohoslužba. Zástupci tří křesťanských církví, muslimské ummy, romské iniciativy, a společenství Klinika na Žižkově, spolu s dalšími čtyřiceti pokojnými účastníky vyslechli poselství adresovaná lidem napříč staletími až do dneška. Zazněla nejen evangelijní slova o míru a pokoji, ale též hymna hnutí za práva afroameričanů (M. L. King), spirituál „Jednou budeme dál“. Slova z Koránu organicky doplnila biblické poselství pokoje. Husova slova o trojí podobě míru – s Bohem, se sebou samým a s druhými lidmi – zcela bezprostředně udivila svou aktuálností. Věřící i nevěřící slyšeli ujištění četbou z Lis-

tiny práv a svobod o důležitosti společenského smíru. Uslyšeli jsme též případnou výzvu, aby napříště v preambuli důležitých státních dokumentů byla více akcentována svoboda a důstojnost každého náboženství. Ke slovu se dostali i nevěřící, aby mohli svým způsobem dosvědčit, že jim jde o smír ve společnosti. Básně člena žižkovské Kliniky monitorovaly obavy a starosti těch, kteří jsou sociálně znevýhodnění uprostřed naší demokratické společnosti. Ekumenické shromáždění zakončila romská píseň a každý měl možnost si vzít návrh „Prohlášení o vztahu křesťanů k muslimům“, které připravil evangelický farář Mikuláš Vymětal a vyzval k jeho dalšímu promyšlení. To již bylo ekumenické shromáždění obklopeno poněkud halasnějšími účastníky shromáždění, kteří netrpělivě vykřikovali, ať to již ti šmejdí skončí, protože my zde islám nechceme. Až k závěru shromáždění odpůrců islámu musel být policejní hlídkou odvečen jeden jejich agresivní účastník, nicméně farář Mikuláš Vymětal a slečna Ivanka byli též odvezeni na policejní služebnu, aby vysvětlili význam romské vlajky a význam celého shromáždění. Po krátkém čase pak byli ze služebny propuštěni.

Pavel Keřkovský

Selhal multikulturalismus?

Nemyslím, že by bylo možné v jednom článku, odborné stati či knize uceleně zmapovat kořeny, širší souvislosti a dopady nedávného teroristického útoku v Paříži. K tomu by totiž bylo nutno analyzovat nejen specifickou povahu soudobého mezinárodního terorismu, nýbrž i průběh a důsledky koloniální éry (minimálně) v oblastech severní Afriky, Blízkého a Středního Východu, klíčové trendy a vnitřní rozporuplnost vývoje islámu v období modernizace Západu, průběh „studené války“ ve vybraných mimoevropských regionech, ambivalentní dopady zahraniční politiky (nejen) USA po 11. září 2001 atd. atd. Můj cíl je proto skromný: pozastavit se nad voláním, které v posledních dnech ve veřejném prostoru zaznívá stále častěji: „Multikulturalismus selhal!“

Co mají autoři článků a účastníci besed, kteří podobné výzvy či hesla formulují, vlastně na mysli? Multikulturalismus může být totiž ledacos. Především to je určitá idea, vize, koncept, který se zrodil v 60. letech minulého století v USA v kontextu tzv. etnorevitalizačních hnutí, projektoval ideál žité tolerance a respektu a tím usiloval o to, být opakem necitlivého asimilacionismu a nejrůznějších forem přetrvávající diskriminace (rasové, náboženské, jazykové, ekonomické, politické aj.). V návaznosti na to je multikulturalismus již řadu let též specifickou strategií politických reprezentací liberálních zemí Západu, zaměřenou na co nejcitlivější formy integrace rozličných podob „jinakosti“ do našeho kulturního kontextu (tato strategie se, jak známo, vyvíjela od představy „tavícího kotlíku“ až k představě „salátové mísy“). Multikulturalismus je ovšem i určitým typem veřejného diskursu, který může být specificky analyzován ve své rovině sémantické, syntaktické i pragmatické, a jakožto diskurs má své konotace hodnotové i normativní. V neposlední řadě je multikulturalismus pojmem, kterým je často označován stav globálně propojeného světa, v němž dochází k permanentnímu stýkání, ovlivňování, prolínání a souboji kultur. Bylo by možné nalézt i další sémantické modely tohoto pojmu. V jakém smyslu lze dnes tedy hovořit a psát o selhání multikulturalismu?

Zdá se mi, že dominantním pocitem posledních dnů je pocit selhání oné „gentlemanské“ vize respektu k „jinému“, a potažmo konkrétních (zejména přistěhovaleckých) politických (vládních) strategií. Seriózních odpovědí bude nepochybně přibývat, až se zklidní (oprávněně) zjitřené emoce a až začne přibývat racionálních analýz a korektních návrhů na řešení.

Je pravdou, že kritiků **multikulturní ideje i politické strategie v posledních letech přibývá**. Připomeňme jen slavného amerického politologa Samuela Huntingtona, podle jehož názoru (zejména v knize „Kam kráčíš, Ameriko? Krize americké identity“) je multikulturalismus „protizápadním hnutím“, které vede zdrcující útok proti tradičním americkým (a vůbec západním) hodnotám, či vlivného italského politologa Giovanniho Sartorih, který nedávno (například v knize „Pluralismus, multikulturalismus a přistěhoválci“) argumenoval ve prospěch teze, že multikulturalismus svým zvýrazňováním skupinových zájmů a identit („pluribus disiunctio“) tříští pluralitní společenství a vede ke svérázné ghettoizaci, až klanovému sociálnímu uspořádání, jež je v rozporu se západním modelem („pluribus unum“), vzešlým z období osvícenství. U nás například Václav Bělohradský již roku 2006 publikoval stať s názvem „Soumrak multikulturalismu“, v níž předložil seriózní analýzu vnitřní rozporuplnosti tohoto projektu a v závěru se přihlásil k vizi společnosti multirasové, avšak monokulturní. Podobný postoj formuloval Marek Jakoubek („Romové – konec (ne)jednoho mýtu“). Přinejmenším rozpaky doprovázené množstvím pojmových i systémově-koncepčních výhrad vůči multikulturalismu vyjádřil rovněž další badatel Tomáš Hirt (mám na mysli jeho kapitolu v knize „Spory o multikulturalismus a politiku identity“). Atd. atd.

Možná, že vskutku selhal (nebo se vyčerpal) doposud hlásaný koncept multikulturalismu i doposud praktikovaná multikulturní strategie (obě v důsledku neřešitelné vnitřní rozpornosti svých vnitřních předpokladů i neočekávaných či neakceptovaných tlaků zvenčí). V každém případě si však dovoluji vyjádřit své pevné přesvědčení, že **by bylo zásadní chybou, kdybychom se snad začali navracet ke starému („osvědčenému“) západnímu evropocentrismu éry „moderny“!** Je třeba si neustále uvědomovat, že sám **multikulturalismus byl a je plodem západního myšlení**, že byl v prvé řadě **pokusem Západu porozumět sobě samému** a současně i **pokusem o jakési „setkání“ s „cizím“, aniž bychom toto „cizí“ již předem vřazovali do „našeho“, aniž bychom je manipulovali, rušili, totalizovali (použijeme-li výrazu francouzského filosofa Emmanuela Lévinase)!** Myslím, že v dnešním, natož budoucím světě, tak komplikovaném, dynamickém a propojujícím se, **se neobejdeme bez toho, abychom započali promyšleně utvářet nový typ myšlení, nový typ – chcete-li – západní racionality**, která bude programově usilovat o **porozumění „jinému“** (ať blízkému nebo vzdálenému, ať domácím nebo cizím)!

Inspirací na tomto poli máme již poměrně dost. Bernhard Waldenfels v knize „Znepokojivá zkušenost cizího“ hovoří o „xenologii“ jakožto „otevřené formě navázání“, spočívající v tom, že „jeden přistupuje na nárok druhého“, a formuluje koncept „**responzivní racionality**“, jejíž podstata spočívá v tom, že se jeden učí hledat odpovědi na otázky, které sám nestanovuje. Wolfgang Welsch uvádí pojem „**transverzálního rozumu**“, jenž nesměřuje k podřízení si „jiného“, nýbrž o „setkání a výměnu“. Zmíněný Emmanuel Lévinas píše o „násilí vhledu“, které je vlastní západní civilizaci v celých jejích dějinách, a o etické nezbytnosti **respektu k „metafyzické exterioritě Druhého“**. Jacques Derrida navrhuje „dekonstrukci“ výchozího předporozumění Západu, jímž je „logocentrismus“, a tvorbu autentické „pohostinnosti“ jakožto „odpovědnosti tváří v tvář nekalkulovatelnému“. Jürgen Habermas již mnoho desetiletí nabádá Západ k diskurzivní etice, založené na schopnosti „**symetrického vzájemného přejímání perspektiv**“, na kterémžto základě se jediné může rozvinout společný horizont předpokladů, ve kterém obě strany provádějí interpretaci světa, jež není nikterak etnocentricky adaptovaná, nýbrž intersubjektivně sdílená! Mimochodem, slavní filosofové Derrida a Habermas ve svých známých rozhovorech po 11. září 2001 (u nás vyšly česky v knize s názvem „Filosofie v době teroru“) podrobili kritice právě tolik vychvalovanou západní „ikonu“ – pojem „tolerance“, a označili jej za druh povýšeného postoje, jímž ten, kdo „ví, jak to je“, jaksi shovívavě určuje „těm druhým“, co je (pro něho) ještě přijatelné a co již nikoli...

Nejsem odborníkem na islám, nicméně z (výtečných) studií Luboše Kropáčka, Miloše Mendela, Zdeňka Müllera a dalších autorů jsem vyrozuměl, že jedním z nejvýraznějších kořenů, z nichž vyrůstá „strom“ soudobého islamistického terorismu, je **fundamentalismus**. Zejména náboženský, ale do značné míry i politický a ideologický. Nezdá se mi, že by adekvátní reakcí na fundamentalismy tohoto typu měl být jakýsi fundamentalismus západní, založený na předpokladu: „Vše je u nás v pořádku, netřeba cokoli měnit, naopak je třeba se opevnit v našich dosavadních hodnotách, normách, postojích a způsobech chování!“ Nebylo by to ani taktické, ale v prvé řadě by to – podle mého názoru – neodpovídalo skutečnosti! Měnit je toho třeba nesmírně mnoho, a to nejen v oblasti ekonomiky, politiky, sociálních věcí, kultury apod., ale také ve způsobech našeho myšlení, prožívání, chování a jednání! Ano, vedme kvalifikovanou a smysluplnou veřejnou diskusi o tom, které hodnoty jsou vskutku pilíři západní (euroamerické) kultury a z jejichž zásadní obhajoby slevit nelze, ale zároveň si připustíme, že sami se nacházíme na specifické křižovatce dalšího vývoje, a využijme aktuálního dění k tomu, že si nastavíme zrcadlo. Jen tím totiž prokážeme svoji kulturní vyspělost.

Petr Nesvadba

Recept

Biskupský chlebíček

Na přání sester ze setkání seniorů uvádím původní recept na olejovou bábovku mnou upravený na biskupský chlebíček.

Ingredience:

4 větší vejce
20-25 dkg moučkového cukru (podle chuti)
30 dkg polohrubé mouky
15 dkg různého kandovaného ovoce a ořechů
1 sklenici (asi 2 dcl) slunečnicového oleje
1 sklenici (asi 2 dcl) studené vody
1 prášek do pečiva, špetka soli
1 vanilkový cukr, citronová kůra

Žloutky oddělím od bílků. Žloutky, cukry a olej utru v robotu, nejdříve 15 min, pak přidám vodu a šlehám ještě dalších cca 15 min. Potom za stálého šlehání postupně přidávám mouku s dobře rozmíchaným práškem do pečiva, na malé kousky nakrájené ovoce, ořechy a citronovou kůru. Zastavím robot a ručně opatrně vmíchám do tuha ušlehaný sníh z bílků. Těsto pak vleji do 2 vymazaných a moukou vysypaných (nebo teflonových) forem na biskupské chlebíčky (nebo jiné tvary). Peču zvolna 45–50 min na 170°C, podle trouby, jak ji znáte. Po upečení a zchladnutí je možné potřít polevou, jakou máte rádi, nebo jen pocukrovat vanilkovým cukrem. Biskupské chlebíčky nakrájím na tenké plátky a podávám.

Dobrou chuť
Milada Šolcová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

únor a březen 2015

12.2.2015	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	program Jelínkovi, povídání z cest
12.2.2015	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
15.2.2015	neděle	9.30	bohoslužby s VP	„přijď království tvé“
17.2.2015	úterý	20.00	setkání stř. generace	Zjevení Sv. Jana
22.2.2015	neděle	9.30	b. 1. neděle postní	„buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“

sborový program pro děti bude v době jarních prázdnin

(23. 2. - 1. 3. 2015 Praha 1 – 5 a 2. 3. - 8. 3. 2015 Praha 6 - 10) probíhat podle domluvy s rodiči

1.3.2015	neděle	9.30	bohoslužby	„Chléb náš vezdejší dej nám dnes“
6.3.2015	pátek	16.00	setkání dětí různého věku	
8.3.2015	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	Matouš 25:31-46 Poslední soud
8.3.2015	neděle	18.00	večerní nešpory	ve sboru, MO a další
10.3.2015	úterý	16.00	vaření polévky	
11.3.2015	středa	18.00	rozdávání polévky	
15.3.2015	neděle	9.30	bohoslužby s VP	„a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“
22.3.2015	neděle	9.30	bohoslužby s výročním sborovým shromážděním	„a neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.“
5.4.2015	neděle	9.30	velikonoční neděle	Matěj Opočenský
29.5.2015	pátek		Noc kostelů	

Pravidelná setkání v týdnu

úterý	16.30	biblická hodina pro děti
	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina
	16.45	maminky s dětmi
2. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek před bohosl. s dětmi	16:00	setkání dětí různého věku
v neděli dětských bohosl.	18.00	večerní nešpory

Mezinárodní konference k 600. výročí mučednické smrti mistra Jana Husa

9.–12. dubna 2015 v Praze

Husův
rok 2015

Rok 2015 je rokem 600. výročí mučednické smrti mistra Jana Husa na kostnickém koncilu. Toto výročí je pro nás velmi důležité; mistr Jan Hus svým životem a smrtí podnítl v Českých zemích reformní hnutí, které o století předběhlo reformaci evropskou, jejíž iniciátoři (předně Martin Luther) se v Husovi zhlédli. Mistr Jan Hus zůstává symbolem, který nás od té doby provází dějinami, a vztah k němu bývá často demonstrací určitého dobového sebenazření.

Srdčně Vás zveme k účasti na mezinárodní teologické konferenci, která se uskuteční v Praze ve dnech **9.–12. dubna 2015**. Pořádá ji Českobratrská církev evangelická a Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy ve spolupráci s Církví československou husitskou, promluví zde čestí a zahraniční odborníci z řad teologů a historiků.

Konferenčními jazyky budou čeština, němčina a angličtina. Konference si klade za cíl připomenout život a dílo mistra Jana Husa a přiblížit tehdejší společenský a teologický kontext; v neméně míře se pak přispěvků zaměří na vztah Husa k době nynější, dotknou se tématu současné sekularizované společnosti a Husovým odkazem se účastníci budou zabývat i v ekumenickém kontextu.

Účast na konferenci je zdarma, příspěvek na stravu 400 Kč, příspěvek na stravu a ubytování 1 000 Kč.

Bližší informace vám sdělí ekumenické oddělení ÚČK. Na stroje adresy si můžete také vyžádat formátář přiblížky.

ekumena@e-cirkev.cz

Program Mezinárodní konference k výročí mučednické smrti mistra Jana Husa

Praha 9.–12. dubna 2015

Čtvrtek

9. dubna 2015

Zotavovna VS ČR Praha
Na Květnici 1105/10, Praha 4

od 16.30 Registrace

18.30 Večeře

19.30 První setkání
a privátní účastníků

- Joel Ruml, synodní senior
Československé církve evangelické,
- Daniel Fajfr, předseda Ekumenické rady církví v ČR
- Úvod do české reformace – Peter Morče, odborný asistent na katedře církevních dějin ETF UK
- Křesťanství v české společnosti – Petr Pabian, církevní historik a sociální vědec, Univerzita Pardubice

22.00 Závěr prvního dne

Pátek

10. dubna 2015

Větejný jednání – Senát ČR
Valdejské nám. 17/4, Praha 1

9.30 Úvodní pozdrav –
předseda Senátu,
představitel ČCE

10.00 Jan Hus – život a dílo
– Dušan Coufal,
medievalista, Centrum
medievalistických studií,
Filosofický ústav AV ČR

10.45 Jan Hus a jeho
význam pro dnešní
společnost – Jana
Nechutová, profesorka
latinské medievalistiky,
Masarykova univerzita
v Beně

11.30 Jan Hus a současný
český ekumenický
kontext – kardinál
Dominik Duka,
arcibiskup pražský
a primas český

12.15 Přestávka a občerstvení

13.30 Role Jana Husa
v reformaci
interpretaci v naší zemi

- Pohledy z různých zemí a církví I

15.00 Káva

15.30 Role Jana Husa
v reformaci
interpretaci v naší zemi

- Pohledy z různých zemí a církví II
- Zasedání přiblížky z Itálie, Nizozemska, Francie, Anglie, Švedska, USA, Koreje, Slovenska a Švýcarska

17.00 Zakončení

17.30 Večeře

20.00 Koncert v kostele
Martin ve zli – hudba
z reformační doby:
Naši písně (Antonín
Dvořák; Biblické písně,
Carl Loewe; Orysky
z Oratoria Jan Hus)

Sobota

11. dubna 2015

Zotavovna VS ČR Praha
Na Květnici 1105/10, Praha 4

9.30 Reflexe a rozhovory
k tématu Reformace
a sekularizace

- Úvodní slovo – Michael Bisker,
biskup Evangelické církve a. v.
v Rakousku, generální tajemník
Společnosti evangelických církví
v Evropě
- Klaus Finchen, profesor církevních
dějin, starověk a novověk, teologická
fakulta univerzity v Lipsku
- Tomáš Batra, biskup – parochiata
Církve československé husitské

13.00 Oběd, káva

15.30 Procházka Prahou
v Husových stopách

19.00 Slavostní společná
večeře a společné
neformální posezení

Neděle

12. dubna 2015

9.30 Bohoslužby a setkání
v pražských sborech

(Následně možnost výpravy
do Tábora, spojené s návštěvou
Husitského muzea a obědem,
návrat do Prahy odpoledne.)

Konference se koná
za finanční podpory
Evangelické luterské
církve v Bavorsku.